

[Bundgård.] De har jo sagt, at det er nye ting frem. Der lå på vore borde den dag en udtalelse fra styrmændenes og radiotelegrafisternes foreninger, hvor de havde udtalt på forhånd, at de var villige til at friholde de områder, så der var sådan set intet grundlag på daværende tidspunkt for en hastebehandling. Om der så var nogen, der forskrækkede nogen, det ved jeg ikke. Vort partis forhold til hr. Aksel Larsen er jo ikke sådan særlig hjerteligt, så om det ligefrem er gået gennem hr. Aksel Larsen, skal jeg i hvert fald ikke tage stilling til. Det kan jo også være, at man på de bænke, hvor de socialdemokratiske repræsentanter sidder, har fået tænkt sig lidt om den aften og fundet ud af, at der ikke var nogen grund til at gå med til en sådan hastebehandling. Jeg synes, vi kun kan være glade for alle sammen, at det lykkedes at få tingene udskudt og afklaret så meget, som de er blevet indtil nu. Nu drejer det sig blot om at være klar over, at det kan ikke gå at gennemføre dette lovforslag nu, da det stadig væk ikke foreligger noget som helst grundlag for, at samfundsmæssige interesser er truede.

I mellemtiden har rederne jo forsøgt ny pression mod folketinget. Der er kommet adskillige udtalelser fra rederiforeningen hertil. Først kom der et brev til folketinget om, at en række skibe var standset ved sympatiaktioner i fremmed havn. Det skal understreges, at det er lovlige sympatiaktioner. Det er fuldt ud lovligt for havnearbejdere i fremmed havn at boykotte danske skibe, hvis de får henstilling herom fra deres internationale organisation, og det er nu engang kutyme i internationale organisationer, at man udviser solidaritet over for hinanden. Det er ikke noget, som vi har nogen indflydelse på her, og det er ikke noget, som rederiforeningen kan benytte som argument over for folketinget.

Yderligere har man i udvalget fået tilsendt, og hvert enkelt folketingsmedlem har fået tilsendt, et referat af rederiforeningens generalforsamling. I dette referat postulerer man, at imødekommelse af søfolkenes krav ville betyde en lønforhøjelse på 50 pct., og at dermed ville man fuldstændig forrykke lønstrukturen inden for søfarten. Nu tror jeg ikke engang, at de

strejkende styrmænd og telegrafister forventer at få deres krav igennem med 100 pct., men selv om vi forudsætter den helt teoretiske situation, at de fik gennemført deres lønkrav med 100 pct., ville resultatet blot blive, at de kom til at ligge en lille smule højere i løn end de styrmænd, der findes inden for DSB. Det foreligger der tal for. Udvalget har indhentet de pågældende tal under udvalgsbehandlingen, har jeg erfaret, og der viser det sig altså, at de pågældende styrmænd er så meget betydelig bedre lønede end dem, der her er kommet ud i konflikt.

Yderligere er der de sidste trusler — det vil jeg nemlig også kalde trusler — idet man fra redernes side har nægtet at lade styrmænd og telegrafister sejle på de skibe, som gennemfører landbrugs- og fiskerieksport og cementtransporterne. Det er efter min mening også en trussel, fordi det er klart ulovligt. Det vil jeg komme tilbage til senere.

I udvalgsbetænkningen har man modereret det domstolsprincip, som jeg kritiserede ved første behandling. Man har modereret det, men man har ikke ændret det. I virkeligheden har man bibeholdt domstolsprincippet, og den moderation, man har foretaget, er så minimal, at man ikke engang har indført det princip, der er normalt inden for dansk fagretlig behandling, f. eks. i arbejdsretten, ved de faglige voldgiftsretter, ved mægling osv., at begge parter, arbejdersiden og arbejdsgiversiden, er repræsenteret sammen med en opmand. Ikke engang dette princip har man indført, man har bare indført, at der skal være to uvildige personer ved siden af dommeren, det vil sige, at man har ikke engang gjort den mindste tilnærmelse til det princip, der er normalt ved behandling af fagligt konfliktstof her i landet.

I det hele taget er det pågældende nævn i modstrid med dansk arbejdsrets hidtil knæsatte princip, at man skelner mellem de såkaldte interessekonflikter og de såkaldte retskonflikter. Ved interessekonflikter har man hidtil godkendt, at de måtte ordnes gennem en styrkeprøve eller eventuelt en trussel om en styrkeprøve, mens der i retstvister er spørgsmål om fortolkning af allerede indgåede overenskomster,